

- 2) Czy koszty z tytułu przedłużenia terminu spłaty kredytu są objęte zakresem pojęcia „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta”, zdefiniowanego w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, jeżeli postanowienia dotyczące przedłużenia terminu spłaty kredytu stanowią część postanowień i warunków umowy o kredyt uzgodnionych między kredytobiorcą a kredytodawcą?

(¹) Dz.U. 2008, L 133, s. 166.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 18 września 2019 r. – Ryanair Ltd/PJ

(Sprawa C-687/19)

(2019/C 399/38)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PJ

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

Czy art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 889/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 maja 2002 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (¹) i w związku z tym art. 17 ust. 1 konwencji montrealskiej z dnia 28 maja 1999 r. o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby uraz psychiczny, taki jak stres pourazowy, był na podstawie tych przepisów i postanowień przedmiotem odszkodowania?

(¹) Dz.U. 2002, L 140, s. 2.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 25 września 2019 r. – G.M.A./État belge

(Sprawa C-710/19)

(2019/C 399/39)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G.M.A.

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 45 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować i stosować w ten sposób, że przyjmujące państwo członkowskie ma obowiązek, po pierwsze, wyznaczenia osobie poszukującej pracy rozsądnego terminu, umożliwiającego jej zapoznanie się z ofertami zatrudnienia, które mogą spełniać jej wymagania, i podjęcie środków niezbędnych do uzyskania zatrudnienia, po drugie, przyjęcia, że termin na poszukiwanie pracy nie może w żadnym przypadku być krótszy niż sześć miesięcy, i po trzecie, zezwolenia na pobyt na swoim terytorium osobie poszukującej pracy przez cały okres przed upływem tego terminu, nie wymagając od niej wykazania rzeczywistej szansy na zatrudnienie?
- 2) Czy art. 15 i 31 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾ oraz art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także ogólne zasady pierwszeństwa prawa Unii Europejskiej oraz skuteczności dyrektyw należy interpretować i stosować w ten sposób, że sądy krajowe przyjmującego państwa członkowskiego przy rozpoznawaniu skargi o uchylenie decyzji, w której odmówiono uznania prawa obywatela Unii do pobytu przekraczającego trzy miesiące, mają obowiązek uwzględnienia nowych okoliczności zaistniałych po wydaniu decyzji przez organy krajowe, jeśli mogą one zmienić sytuację zainteresowanej osoby w taki sposób, że sytuacja ta nie pozwala już na ograniczenie prawa pobytu tej osoby w przyjmującym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii

(Sprawa C-730/19)

(2019/C 399/40)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Marinova, E. Manhaeve)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Republika Bułgarii uchybiła swoim zobowiązaniom określonym w art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI do dyrektywy 2008/50/WE ⁽¹⁾, ponieważ systematycznie i stale nie przestrzega ona na obszarze BG0006 (Południowozachodni):
  - i) od 2007 r., okresowej godzinnej wartości dopuszczalnej SO₂;
  - ii) od 2007 r., z wyjątkiem 2010 r. i 2012 r., okresowej dobowej wartości dopuszczalnej SO₂;
- stwierdzenie, że od dnia 11 czerwca 2010 r. Republika Bułgarii nie wykonuje swych zobowiązań określonych w art. 23 ust. 1 w związku z załącznikiem XV, rozdział A dyrektywy 2008/50/WE, a w szczególności zobowiązań określonych w art. 23 ust. 1 akapit drugi związanych z zapewnieniem możliwie najkrótszego okresu przekroczenia wspomnianych dopuszczalnych wartości SO₂ na obszarze BG0006 (Południowozachodni);